

קובא יקרי

ביום הראשון בשבוע שעבר, כאשר דגנו בישיבת המערכת, בשערי הגליון הקודם, העלה יוסי שנון, הגרפיקאי של המערכת האחראי גם על צורתם הגראפית של שערי העולם הזה, רעיון לתוספת חיים לשער.

נושא השער עליו דובר (השער הקדמני) היה עלייתם של ראשי סינדיקאט הפסע האמריקאי לישראל. ככיתוב שאח מרבית שטח השער עמדו לתפוס אותיות, הציע יוסי לגנון את השער באמצעות אלמנטים גראפיים של זכוכית נקובת כדורים. ההצעה התקבלה.

נותרה רק בעיה אחת: מאין משיגים זכוכית נקובת כדורים, כדי ש אפשר יהיה לצלמה ו להרכיב את הצילום הי שקוף על גבי האותיות, כך ששער העתון יראה מנוקב כדורים (ראה תמונה).

הפתרון נמצא במהרה. לא מצאנו אומנם זכו כית נקובת כדורים, אי כל בחנויות לאביזרי מכוניות ניתן להשיג כיום מדבקות עם ציור של נקב כדור בזכוכית. מי שרוצה להיראות מי עניין, יכול להדביק מדבקה כזו על שימשת מכוניתו ולהתחזות כמי שניצל ממירדף של הי מאפיה, לפחות. יוסי השתמש במדבקות אלה לצורך השער. אילו היה נמחין רק שעות מספר, היה מוצא פתרון אוטנטי יותר. שכן ביום השני בערב, בשבוע שעבר, כבר היו מרבית חלונות משרדי המערכת נקובי חורים, שנראו לא רק כמטרות למיטוח אקדחים, אלא כמטרות של מיטוח מרגמות.

משרדי המערכת. ברחוב קרליבך 12 בתל-אביב, שיכנים קומה אחת מתחת למשרדי ההתאחדות לכדורגל. כאשר מאות חושבי שכונת התקווה ואוהדי קבוצת הכדורגל בני-יהודה, הסתערו באותו יום על משרדי ההתאחדות לכדורגל, שם עמדו להכריע בגורל הקבוצה בליגה הלאומית, הטיחו המפגינים חמומי-המוח מטר של אבנים לעבר חלונות משרדי ההתאחדות. רוב האבנים לא הגיעו עד לקומות הרביעית והחמישית, ניפצו את חלונות משרדי המערכת, השוכנים בקומה השלישית.

אילו הקדימו המפגינים את הפגנתם ביום אחד, יתכן שהיינו מודים להם על פיצוץ החלונות. סימני השמשות המנופצות על השער, היו נראים אז אולי אוטנטיים יותר.

שער גליון 1762 והחלוץ המנופץ במערכת

SKOL

סקול לשיזוף מהיר ונכון

מוצרי שיזוף סקול מותאמים לכל עור

לעור שמן ורגיל — סקול נוזלי במיכל ספריי, בבקבוק, או קרם בשפופרת.

לעור יבש — קצף סקול במיכל ספריי.

לעור רגיל — סקול נוזלי בבקבוק פלסטי.

השתזפי הקיץ בעזרת מוצרי סקול המעולים.

הסוכן בישראל: בלמון בע"מ המפיצים — חבי נורית בע"מ.

★ חשובות באחד של שנתיים

בדיוק לפני שנתיים, ביוני 1969, הגיש ח"כ אגודת ישראל, מנחם פרוש, תביעה על הוצאת-דיבה נגד עורכי העולם הזה. פרוש התבסס על צילוב פוטומונטאז' — בו נראה בחברת הדוגמנית העירומה אן סוכמאייר, שפורסם במסגרת רשימה סאטירית — לשם דרישת פיצויים בסך 240 אלף ל"י מהעולם הזה.

לפני שהחל בירור תביעתו של פרוש, הגיש עורך-הדין אמנון זכרוני לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, בפניו עמדה להתברר התביעה, שאלון שהכיל 248 שאלות, עליהם התבקש מנחם פרוש להשיב.

מינהג הצגת השאלות הוא מינהג מקובל במשפטי דיבה, ומטרתו לקצר את הבירורים המשפטיים, על מנת שעם פתיחת הדיון המשפטי תצטייר תמונה ברורה יותר של התובע הטוען כי שמו הטוב נפגע.

בעקבות הצגת איתו שאלון, הושגה פשרה בין פרוש לעורכי העולם הזה, שקיבלה תוקף של פסק-דין. פרוש ביטל את תביעתו ואילו העולם הזה תרם תרומה למוסד צדקה, כאות שפירסום הפו-טומונטאז' לא נועד לפגוע בכבודו של מנהיג אגודת-ישראל.

כתוצאה מפשרה זו לא חוייב פרוש להשיב על 246 השאלות שהופנו אליו אז. השבוע, באיחור של שנתיים בדיוק, השיב פרוש בפומבי על חלק מאותן שאלות.

היו אלה השאלות דלהלן:

- האם הינך אחד מעובדי המניות של החברה מרכז התפוצות — מלון המרכז בע"מ?
- האם נכין הוא כי על שותפיך נמנה אדם בשם סטאשר?
- האם אינו נמנה על שותפיך, האם ניכר לך סטאשר הנ"ל?
- האם ידוע לך כי סטאשר הנ"ל עסק בארצות-הברית בהי-מורים?
- האם ידוע לך כי סטאשר הנ"ל פבוקש על ידי ממשלת ארצות-הברית וחשוד בביצוע עבירות?
- האם ביקרת אי-פעם בלאס-אנג'ס בארצות-הברית?
- האם נכון הוא כי התרמת שם מהמרים?
- האם ידוע לך כי לאס-אנג'ס נחשבת כעיר הפריצות וההי-מורים?
- האם נכון הוא כי קיבלת תרומות בבתי-המורים?

על כל השאלות הללו השיב השבוע ח"כ פרוש בחיוב, כאשר הודה כי התרים מהמרים בלאס-אנג'ס למוסדות אגודת-ישראל, וכי מהמרים אלה הם עביקשן זמני לפעול להשגת אורחות ישראלית לגיו ("דוק") סטאשר, יד ימינו של מאיר לאנסקי, ומי שהפך לשותפו של הח"כ הדתי במלון המרכז בירושלים.

אלי תמיר